

τάσται), за да могат по-скоро да свършат войната с халкидийците. Същевременно той сполучил да помири атиняните с Пердикас, като ги прѣдумал да му отстъпят Терма (Θερμαί, сега Солун), така щото Пердикас веднага слѣдъ това заедно с атиняните потеглил на война против халкидийците.

На пелопонезците се видѣлъ твърдѣ опасенъ такъвъ силенъ съюзъ. Заради това, когато прѣзъ лѣтото на 430. год. едно пелопонезко посолство, въ което участвували пратеници отъ Коринтъ, Спарта, Тегеа и Аргосъ, тръгнало за Персия и на пътя си за тамъ миняло прѣзъ Тракия, то се отбило при двора на Ситалка с цѣлъ, да го отклони отъ съюза с атиняните и същевременно да си издѣйствува с негова помощъ безопасенъ прѣвозъ прѣзъ Хелеспонтъ. Обаче при двора на Ситалка случайно се намѣрили и двама атински пратеници, които прѣдумали атинския почетенъ гражданинъ Садока и неговия вуйка Нимфодора, да имъ прѣдадѣтъ неприятелскитѣ пратеници, като прѣдупрѣждавали, че съюзътъ на спартанците с Персия щѣлъ да бѣде твърдѣ опасенъ не само за атиняните, но и за самия Ситалкесъ и неговата държава. Поради това пелопонезкитѣ пратеници, прѣди да се качятъ на кораба и отплаватъ за Азия, по заповѣдъ на Ситалка били уловени въ градъ Бизанте (Bisanthe, сега Родосто на Пропонтида), прѣдадени на атиняните и въ деня на пристиганьето имъ въ Атина убити (Thucyd. II. 67).

Съгласно с сключения с атиняните договоръ Ситалкесъ прѣзъ лѣтото на 429. год. потеглил на бой против халкидийците. Същевременно той искалъ да накаже Пердикас, защото не изпълнилъ задълженията, срещу които Ситалкесъ се отказалъ да поддържа Филипа, брата на Пердикас и съискателъ на македонския прѣстолъ. Въ войската на Ситалка се намиралъ и Аминтасъ, синътъ на Филипа, и едно атинско посолство подъ началството на Хагнопъ. Споредъ договора трѣбало и атиняните да тръгнатъ против халкидийците и по сухо и по море.

Историографътъ на Пелопонезката война Тукидидъ (Thucyd. II, 95.—101.) разказва твърдѣ обстойно за този походъ на Ситалка и при този случай съобщава нѣколко драгоцѣнни свѣдѣния за състоянието на Ситалковата държава и за Тракия изобщо, които доказватъ, че Тукидидъ е познавалъ Тракия твърдѣ добрѣ.³⁾

Войската на Ситалка била набрана не само отъ тракийците, живущи между Хемъ и Родопа, Понтосъ Евксиносъ и Родопа, но и отъ гетитѣ, които населявали Черноморскитѣ области между Хемъ и Истросъ (сегашна Добруджа) и лѣвия брѣгъ на Долния Дунавъ; гетитѣ се славили

³⁾ Тукидидъ, славниятъ историографъ на пелопонезката война, произхождалъ отъ рода на тракийския князь "Олоросъ или "Оролосъ, за дъщерята на когото "Ηγησιπύλη се уценилъ маратонскиятъ побѣдителя Милтиадесъ (Herod. IV. 39. 41.). Неговъ внукъ билъ атинскиятъ гражданинъ Олоросъ, бащата на Тукидида: "Ολорος ὁ πατήρ Θουκυδίδου (Plutarch Cim. 4.). Отъ баща си Тукидидъ наслѣдилъ голѣми имоти въ Тракия, отъ които най-износни били златнитѣ рудници до Skapte-Hyle въ планина Pangaeus, гдѣто проживѣлъ Тукидидъ много години, когато атиняните го осѣдили на изгнание, та ималъ възможность да се запознае съ Тракия твърдѣ отблизу. — Тракийското име "Ολорος или "Ορολος сравнява Tomaschek, Die alten Thraker II. 10, по окончание съ Τάρουλος или Τάλουρος.